

styczności z władzą, która w tymże samym języku odpowiedzie udzielać będzie. Każdy krajowiec bez różnicy narodowości ma prawo do Urzędu; domagamy się jednak stosunkowego uwzględnienia narodowości przy obsadzeniu urzędów nie przez lud obieranych. W okolicach mieszanej narodowości urzędnik posiadać ma biegłość w obu językach.

§. 2. W gminach szkółki parafialne, trywialne i normalne w języku przewyższającej ludności; miejscowości atoli zostawia się prawo mieć szkoły dla swojej narodowości. W całym kraju w trzeciej klasie normalnej ma być wykładany język polski w szkołach ruskich, język ruski w szkołach polskich. Gymnazya będą dla narodowości ruskiej i polskiej osobne. Tworzenie ich i liczba zależy będzie od potrzeby zgłaszającej się do nauk młodzieży jednej lub drugiej narodowości. W każdym Gymnazjum Literatura obydwu języków wykładana będzie. Na Lyceach i Wszecznicach dozwolony wykład w każdym języku.

§. 3. Gwardya narodowa Galicyjska w tych miejscach, gdzie będzie organizowana, tak jak większością głosów obiera swoich naczelników, również stanowić będzie o używaniu komedy ruskiej lub polskiej. Jako oznakę nosić będzie herby obu narodowości obok siebie.

§. 4. Cały kraj ma wspólną centralną władzę, która to z władzami Ruskiemi po rusku, z Polskimi zaś po polsku korespondować będzie. Sejm wspólny złożony z posłów wybranych według zasady, jaka ustanowiona będzie. Na Sejmie zastrzega się wolność używania języka ruskiego lub polskiego. Uchwały Sejmowe i rozporządzenia rządowe wydawane będą w obu językach.

§. 5. Zrównanie wszystkich obrządków w kraju co do praw tudzież ich duchowieństwa tak co do godności jak i kongruy.

§. 6. Konstytucya orzec ma jak najwyraźniej zupełną między Polakami i Rusinami równość wszystkich uprawnień humanitarnych, politycznych i wyznawczych, jaką za sobą pociąga świętość i nietykalność każdej z narodowości w Galicyi reprezentowanych.

§. 7. Uznanie potrzeby i czasu podziału Galicyi na dwa osobne okręgi administracyjne, jest rzeczą Sejmu ustawodawczego.

W Pradze dnia 7 Czerwca 1848.

Leon Sapieha. — Grigoriu Gwibłewich. — Ivan Boruchnievich. — Antoni Zygmunt Helcel. — X. Szczęsny Buchwald. — Józef Midowicz. — Karol Malisz. — Zakliński Aleksy. — Zenon Pogłódowski. — Ludwik Stecki. — Maurycy Kraiński.

Jerzy Lubomirski, jako przewodniczący komisji.

Uwiedomivshi Vasъ o tómъ, що nasъ найбільше обходить, мушу Вамъ въ короткости вспомнути о натурѣ тутешного славянського Збору.

Нашъ ренъмъ его есть: Загварантувавши собѣ общь обоимъ народомъ, получитися въ союзъ отпорный и зачъный. По друге: получитися до утримана державы ракуской. По третее: уложити засады стосунку, въ якомъ маємо мы Славяне такъ до иншихъ народомъ ракускихъ, якъ до заграничныхъ Славянъ стояти.

Цѣлый зборъ подѣлился на три секції: Першую становлять Русины и Поляки; другую: Словенцѣ, Хорваты, Сербы и Дальматы; третью: Чехи, Моравцѣ, Шлеваки и Словаки. Кожда въ тыхъ секціяхъ выбирає до такъ званого „збору великого“ 16 членомъ, котрі то нараджатися мають надъ справами отнесающимися въ огульности до Славянъ. Опрѣчь того належать до того „великого збору“ три урядники кождо секції, такъ що „великій зборъ“ складаєся въ 57 членомъ опрѣчь старосты и двоухъ секретарѣвъ.

Що до нашої секції, тая складаєся въ 63 членомъ: въ тыхъ 20 Русиномъ, 20 заграничныхъ Полякомъ, одинъ Росейнинъ (Бакувинъ — Red.), а одинъ прускій Шлевакъ, рещта Поляки въ нашего краю. Президентомъ: докторъ Либельтъ въ Познаня, вице-президентомъ я, секретаремъ Залескій (заразъ опѣдла губернаторъ Галичины — Red.) першимъ, а другимъ Семинский, підсекретаремъ Заклинский.

Секція тая наша подѣлилася на двѣ комисіи: руску и польскую. До комисіи руской належать: Борискевичъ, Дѣвдушицкій, Гинилевичъ, Стецкій, Сапага и Заклинский; до комисіи польской: Бухвальдъ, Гельцель, Краинский, Любомирский Юрій, Малишъ и Мидовичъ.

Въ тыхъ комисіяхъ пертрактуются рѣчи кождо народности, а такъ розбирані въ поединчихъ комисіяхъ приходять до комисіи такъ званой „галицкой“, складаючоїся въ членомъ комисіи польской и руской.

Опрѣчь тыхъ двоухъ комисій есть ще третя въ нашій секції, складаючоїся также въ 6 членомъ, найбільше заграничныхъ, а тиє въ три комисіи разомъ становлять одну комисію для kwestій загально славянскихъ.

Такій въ загальности есть складъ тутешного славянського Збору. Що поединчій комисіи обрадаєт, приходять допера на секцію, где новая дискусія бував. Тымъ способомъ прійдуть и наши уклады съ Поляками до обрадъ секції руско-польской, где не обйдѣся безъ многоговореня. Немало маємо тутъ трудомъ съ Поляками, особливо съ познаньскими, и съ колькама такъ зваными „Rusynami“, якъ на прикладъ съ Sieglewycsom и съ Ruzynow, котрого остатного однакъ не хочемо за Русина увавати, бо на Русиномъ, якъ найбільшій врагъ повстає. Найумѣркованѣшимъ въ тыхъ, котрі теперъ признають за Русиномъ, здає мнє ся бути князь Сапага. Однакъ кромѣ него и въ рещта Русины власну носимо кокарду, то есть „золоте на синѣмъ поли“, кромѣ того славянскую три-колѣрву: синю, червону и бѣлу. Ведля укладу нашего будєся на будуще кокарда руска и польска носити, якъ такую

уже теперъ графъ Стецкій, Поглодовский, Малишъ, кн. Любомирский и т. п. носятъ.“

(Дальше буде.)

Банкъ краевый.

(Дальше.)

Мусимо еще звернути увагу на оголошену сими днями въ польскихъ часописахъ „програму“ банку, выготовлену и подписану головнымъ его директоромъ п. Антономъ Вротновскимъ. П. Вротновский не тукравець, однакъ въ елаборату его можемъ перекопатися, що старався основнѣйше познакопитися съ кравыми экономичными и финансовыми обставинами, що не жалувавъ заходѣвъ около банку, и что мав фаховый вѣдомости. Фактъ, що для веденя такой „важной“ народовой... чистамъ кравой институції Поляки не знайшли отповѣдной фаховой силы въ краю и ажъ въ Варшавы мусѣли собѣ ви занисувати, пригадує подобну процедуру на пр. при обсадѣ катедры университету львовского, а иллюструє попри тѣмъ яскраво интеллектуальну нужду галицкой Польоніи; вели не став ренегатомъ. вськихъ Черкавскихъ, Зыбликевичѣвъ, Савчинскихъ et cons., — треба увадитися до иней dzielnicy „Polski“. А предѣвъ Галичинѣ Полякамъ воля-рай, — а inne dzielnice стогнуть pod wrogim uciskiem...

„Програма“ (унята въ форму — предложеного Видѣлови кравому — меморіалу) складаєся въ VI точокъ. „Рѣльництво“, каже авторъ въ I-ой точкѣ, „єсть въ нашомъ краю (!) головною пѣставою bogactwa narodowego (!) и найважнѣйшимъ чинникомъ, условляющимъ загальный доброты цѣлои кравой суспѣльности“. Для того то, каже дальше, поставивъ банкъ кравый спомагане рѣльництва на першомъ мѣсцѣ. Нѣяка институція не може на дати рѣльництву розвою непосредного; по ередго-жь можна на сей развѣй выплынути черезъ полѣпшуване условій працѣ. — Именно, именно скажемъ мы; тѣлькожъ п. директоръ не бачитъ иншихъ „условія“, кромѣ звѣтныгъ шляхотско-капиталистичныхъ окликѣвъ: tności kredytu — и „меліораціи“ т. е. побольшене продуктивности землѣ, а якъ понимаю побачимъ, ѣтєсылає въспь, шукаючихъ польги не тамъ, где ѣтъ, — w dziedzinie frazew i złudzeń. — Дальше оповѣдає авторъ о своихъ заходахъ въ цѣли умозможвлєня якъ найтаншого кредиту, ѣткликаючиєся при тѣмъ на ѣтношеня нашего краю. Въ Франціи на пр. уважають въ верствы суспѣльной книгу довгу кравого найбезпѣчнѣйшимъ помѣщенемъ заощаженыхъ грошей и уѣгаются о набуть поручной державою ренты, а уѣдѣвъ шириной публици робить публичный кредитъ значно таншимъ. У насъ инакше: у насъ публика не арозумѣла еще вповнѣ безопасности листѣвъ заставныхъ, порученыхъ такъ ипотекою вѣрительнѣвъ, якъ и гарантїю цѣлого краю; тожь и новый банкъ не много мѣгъ числити на великій уѣдѣвъ широкой публики. Кромѣ того же може новый банкъ — бодай на теперъ —

надѣятися на численныхъ ѣтбарательнѣвъ, прійманя листѣвъ заставныхъ (пѣдєля кувру) въ обовязаныхъ, якъ се на пр. мавъ жєдєть (въ мыслє обовязуючихъ закономъ) въ Пруссакъ и въ царствѣ Польскѣмъ. Не мусимо числити на оба заданій улекшеня, мусимо банкъ оглядатися за иншими, котрі тожь въ части умозможвлєнїѣ таншїй кредитъ. Въ точкѣ II-ой оповѣдає п. Вротновский свои чохды, що бы листы заставнїи банку могли быти полученїи съ премїями лотерїйными, позаякъ такї листы знаходять больше трудности ѣтестоткѣ (ѣтъ нїхъ), бо посѣдатель ѣтѣдѣются на выгранє премїи.*) Однакъ министрь-„todak“ финансовъ не хотѣвъ вѣдѣтисѣ на прїязнанє сеи користи кравой институції... Помимо всѣхъ сїхъ трудностей укажея банкъ въ обовязанымъ старатисѣ о поблѣгу для рѣльництѣвъ черезъ обниженє рату амортизаційныхъ, котрыхъ дотеперѣшємъ (въ иншихъ банкахъ) высота гровити много меншимъ посѣдателямъ повнымъ выплачивемъ; шукачи польги гденєбудѣ индє, значать кидати „рѣльництѣвоу загаловѣ“ пусѣфразу: „отжежъ въ сѣй цѣли установено ѣтсотки ѣтъ листѣвъ заставныхъ банку кравого на 4 1/2 %; еще низше опущенє ѣтототкѣ зависитъ ѣтъ полѣпшеня грошевого торгу въ цѣлѣй Европѣ. Кромѣ того доплачує домынєтѣ 1/4 % яко рату амортизаційну, а 1/4 на кошту такъ що цѣлый % ѣтъ пожичокъ выноситѣ буде 5 ѣтъ 100. Еще користнѣйшїй для насъ нїковъ условїя не далибъ ѣтототисѣ съ ѣтпечевѣтвомъ самого банку. Въ точкѣ III-ей укажея авторъ на рѣвнїцю межї болѣшимъ середною и меншою власностєю повземельнѣвъ першїи двѣ можуть користуватисѣ кредитомъ въ банку непосредно. Щобь однакожъ ѣтбезпѣчевѣтвомъ банку, а съ користєю для ѣтжичаючихъ, допустити такожъ и дрѣбнєу въ ендѣвъ повземельну до сего кредиту, треба шукачи посередника, впрѣчьмъ такожъ ѣтблѣтото, що въ противнѣмъ разѣ мусѣвъ ѣтбєвѣрно вѣрости кошта администрації. Такъ на пр. выдає банкъ русикальный на администрацію въ ѣтнѣмъ (1882) роцѣ выжє 10, загальнои сумы, яку мавъ съ концємъ тѣ року на пожичакъ. Тымъ „посередникомъ“ будуть повѣтовѣ власти автономной, властиво утворенїи пѣдѣ контролює сїтѣ ѣтстей локальнїи финансовѣ институції (въ рускає повѣтовыхъ), и то такъ при уѣдѣлюванѣ якъ и стяганю пожичокъ. — Въ IV-ой точкѣ бєєѣда о пѣдвышєню продукції рѣльництѣвъ, меліораціяхъ. Въ цѣли улекшеня меліораціоннѣвъ, пропонує авторъ выдавати облигаціи вліораційнїи, яко пожички, прїзнанїи кошта меліораційнїи; не поясняя однакъ ближе принципѣвъ, котрыми бы прїѣтѣ*

*) И такъ три %-овїи листы заставнїи стрійского банку: Bodencredit, платятся дужє брє, бо полученїи съ премїями лотерїйными, ѣтперы безъ премїи дають высшїи %, але въ ѣтїхъ властительнѣвъ не можуть числити на выгранє премїи.

Дуже много можуть причинитися до розбудженя народної свѣдомости и морального подвиженя руского народа литературно-просвѣтнїи товариства, а тыхъ єсть 4 во Львовѣ: Галицко-руска Матица, Просвѣта (съ 5 филиями на провинціи), Общество им. М. Качковского (съ колькама филиями), товариство им. Т. Шевченка съ друкарнею и 1 въ Коломыйѣ товариство литературно-драматичнє.

Першимъ, найданнѣйшимъ товариствомъ литературно-просвѣтнїмъ австрїйскихъ Русинѣвъ єсть Галицко-руска Матица, основана 1 червня 1848 р. для пѣднесєня образованя въ рускомъ народѣ черезъ выдаванє дешєвыхъ книжокъ, передовѣмъ въ рускомъ языкѣ, котрі послужили до розповєдженя хосєвнѣвъ вѣдомостей, укрѣплєня вѣры и моральности и для пѣднесєня промыслу и рѣльництва. Статуты товариства затвердило правительство 8 лютого 1851, а цѣсарь одобрилъ ихъ допера 18 сєрпня 1861, а та проволока въ потверженю спїяла Матицѣ немало въ розвою єи дѣяльности. Кождочасный гр. к. митрополитъ львѣвскїи або законный администраторъ митрополїи єсть пѣдєля §. 19 покровителемъ Матицѣ, и мавъ право надвырати дѣланє Матицѣ, задержати собѣ одобренє всѣхъ товариствомъ выдаванѣхъ книжокъ религіиного змѣсту и предѣдательство на загальнѣхъ зборахъ и засѣданьхъ выдѣлу. Членомъ-основателемъ може бути кождый Русинъ, що вложитъ 50 ар. вклада наразъ або въ 10 ратахъ рѣчныхъ, а що дѣстане даромъ всѣ выдєна товариства. — Выдѣлъ складаєся въ 15 членомъ и 4 вступнїковъ выдєраныхъ на 5 лѣтъ, а во тѣмъ часѣ на ново може бути выдєраный. На случай розвѣяненя товариства, рѣшає загальнїи зборъ (§. 39), якъ ужити майно Матицѣ. Єслижъ

таке означєньє не послѣдує, або Матица була бы правительствомъ розвѣявана, тогда означєє гр. кат. митроп. львѣвскїи зборъ крылошанъ ужикѣтъ Матицного майна на цѣли образованя руской молодѣжи.

Зѣ послѣдного справозданя, яке для насъ було доступнє, напечатаного въ „Науковомъ Зборнику“ зѣ 1871 р., дѣзнаємось, що Матица ѣтъ заснована 1848 р. до конця 1871 выдала 21 шкѣльныхъ, переважно элементарныхъ книжокъ, 7 религіиныхъ (майже самї молитвенники), 17 науковѣхъ (мѣжь тымъ 4 рѣчники Наукового а 2 Литературного Зборника съ цѣльними матерїалами историчными, этнографичными, литературными и языковыми), 6 популярныхъ (однакъ для простого народа переважно непонятныхъ книжокъ) и 2 господарскїи книжки. Шкѣльнїи учебники Матицного выдєна вышлїи вже зѣ уживаня и вступлєнїи иншими ѣтповѣднѣйшими (окрѣмъ „Зоологїи“ Покорного-Полянського, „книжки впраѣ для грецкоу языка“ Шенкля-Лєпкого, та „декуда уживаню“ Руской Читанки“ А. Торньєского). Зѣ иншихъ выдєна лишє матерїалы языковїи, литературнїи, этнографичнїи и историчнїи, печатанїи въ Гал. Историчномъ Науковомъ та въ Литературномъ Зборникъ мають свою вартѣсть.

Вѣ тѣмъ справозданю не выкачанє число членѣвъ, а лишє зѣ выкажу въ Нѣк. Зборнику 1865 р. дѣзнаємось, що було членомъ вложившихъ повну вкладку а) подинѣкихъ людей 31, б) корпорацій 14, а членѣвъ съ недоповнєною вкладкою в) подинѣкихъ людей 144, г) корпорацій 50. На скѣлько членѣвъ нынѣ мавъ Матица, або скѣлько осталоє ще зѣ повышє выкаваныхъ, годѣ на певнѣ сказати. На скѣлько наша тямка сягає, то зѣ наведєныхъ пѣдѣ

а) вже половина, а пѣдѣ в) що найменше четвертина членѣвъ вмерла. На вській случай число членѣвъ не збѣльшилося а имовѣрно змєшилосє, бо Матица ѣтъ 1864 року (коли ѣтълєсь другїи загальнїи збори) не скликувала зборѣвъ, а дѣяльність выдѣлу зовѣмъ була замєрла и допера на покликїи пѣднѣшенїи во всѣхъ часописахъ рускихъ дала знакъ житя, выдавши при концї 1882 р. по довголѣтнѣмъ мвчаню монографїю Впр. А. Петрушевича „введенїи Христїанства въ Предкарпатскїихъ сранахъ во время св. Кирилла и Мѣѣдіа“. Зѣ касового справозданя дѣзнаємось, що Матица мала съ концємъ 1871 р. цѣльнїи папєрами 11.880 ар., а 420 ар. 27 кр. готѣвою, разомъ 12.300 ар. 27 кр. Опѣдла звернуло товариство всю свою дѣяльність на закупно и плату каменїцѣ при цєркѣвъ св. Николая на жєтѣвскѣмъ передѣлѣтѣю. Пѣдѣстаючий щє довгъ 1500 ар. мавъ бути до 1884 р. сплатченїи въ дѣходѣвъ каменїцѣ.

Мы наумыєнє навєли гдєякїи постановы статузѣвъ Матицѣ, мало приступныхъ для шириной публики, и пѣдали короткїи перегадѣ дѣяльности и стану товариства, на скѣлько могли се просѣдѣти въ доступныхъ намъ жєрєль, щоѣ ѣттакъ до того навѣзати нашїи замѣтки и зєврути на те бачнѣтє такъ самого товариства, якъ и всѣхъ нашихъ родимцѣвъ.

Розглянувшисѣ уважно въ „Историчномъ очерку основаня Гал. рус. Матицѣ“ и справозданю первого собору ученыхъ и любителей литературно-просвѣты*, бачимо, якимъ высокимъ

*) Цѣнна єя книжка, яко исторїи духового ѣтродженя Русинѣвъ галицкихъ, вышлєла накладамъ Матицѣ у Львовѣ 1850 р.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрийско-Угорска Монархія.

(*Союзъ краинскій*) окликаный ц.б. патентомъ за дня 4 с. м. на 25 червня. — Выборы до союму зъ меншихъ пооблостей въ Краинѣ окончены симъ разомъ совершенною побѣдою Словенцевъ. — Мимо завязтой агитація зъ стороны Нѣмцевъ зъумѣли словенскій патриотъ невосьмою працею и солидарностею доказати того, що репрезентация краева буде въ переважній болышости словенска, такъ якъ выборъ зъ меншихъ пооблостей выпавъ вновь въ корысть Словенцевъ. Огозва центрального комитета выборного вказуе на задачъ будущего союму и дожидаетъ отъ него направи лиха, западѣного послѣдними часами народови. «Нашимъ хлѣборобамъ обнижено вправдѣ податокъ грунтовый — сказано въ отозвѣ — а черезъ те положене ихъ троха полекшало; але належить такожъ старатися, чтобы рольництво черезъ науку и другіе установы загаломъ могло поднятися. — Першою задачею нового союму буде основане господарской школы и заводжене по всехъ школахъ, где только можна, наукъ господарскихъ. Его стараньемъ буде поправити еководство, огородництво и лѣсництво, а передовѣиъ постаратися о засѣяніе лѣсомъ Карету. Промысловці и ремѣники мають право жадати отъ союму школъ промысловыхъ. — Новый союму постараетъ также о выховане народныхъ учителей, котрыхъ задачей буде зацѣлловати въ молодой сердца благородий чувства: почутье справедливости и горячу любовь до народности и отчизны.»

(*Выборы до чехского союму*) становлятъ все тему журналистичной дискуси. — Вѣрноконости туцина больша пооблостей оголосила насупротивъ люты кандидатѣвъ прокламованой консервативными — своихъ кандидатѣвъ на крѣсла посольскій. — Межи именами кандидатѣвъ либеральныхъ находимо Адольфа и Карола Аверсбергѣвъ, гр. Октавиана Киньского и другіе голоснїи между аристокрацією имена. — Въ групѣ болышой пооблостей замѣтне велике роздвоенье, котре наилучше илюструе фактъ, що 4 членѣвъ фамилии Туниъ (Владиславъ, Леопольдъ, Освальдъ и Гвидо) належатъ до либерального сторонничества, а 3 (Леопольдъ, Францъ и Зденко) до консервативного. — Зъ Киньскихъ есть одинъ консервативотомъ, а одинъ либеральный. — Такъ само поделенїи между сторонничества фамилии Сальмъ и Надгерни. — Оголошена недавно отозва партїи либеральной подноситъ се, що еи заступники въ часѣ двухъ каденцій брали живий удѣлъ въ праяхъ парламентарныхъ и що законы, які въ тыхъ періодахъ ухаждено, проникнуты такимъ духомъ, котрый отповѣдае здоровому розвоєви въ границахъ конституциі. — Либеральна больша пооблостей не мала на оцѣ интересовъ партійныхъ, а плоды еи дѣятельности обь народности добре оцїняли.

(*Новелла до закона школьного*), котра вызвала була ового часу численнїи петициі зъ стороны Русинѣвъ, дискутуєса майже непрерывно въ кружкахъ нѣмецкихъ, котріи задала реакціонной еѣ характера була отъ самого початку еѣ протївнїи. — Надъ вліянемъ новеллъ школьной на промысловой школы пригтовляющїи и фаховїи застановляласа недавно въ Вѣдїи спеціальна комїсиа, котра прїйшла до заключенїа, що черезъ введенье новеллъ школьной фаховїи школы промысловой дуже утерпятъ. — На подставѣ реферату д-ра Люоткандля внесла комїсиа до п-а выдѣлу краєвого петицию, предложена выдѣломъ союмовымъ, въ котрой жадаетъ ограничениа круга дѣянія нового закона и вызваєса выдѣлъ, чтобы отнѣсїа до начальной власти школьной съ отповѣднымъ представительствомъ. — Власть школьна повинна узгладити при выдѣланови розпорядженъ выполняющихъ отгїмнїи отпосенїа мѣстъ а именно Вѣдїи и гадку закона, що загалнїи улекшенїа що до пооблещїа школы, котріи можутьъ бути прїгождїи для сель, въ мѣстѣ не повиннїи обовязувати, строго перевести.

(*Союзъ тиroleскій*) завачъ свои наравды для 4 л. червня. — Загалнїа физиогномїа новои репрезентация краєвой, котрой проводить д-ръ Раупъ, майже незмѣнилася въ порівнанїи съ складомъ давнїйшого союму. — Самъ актъ урочастого отккрыты парламентарной сесїи не представляєтъ такоже ничого цѣкавого и бувъ лиха замѣтнїи тымъ, що такъ рѣчь маршала якъ и репрезентанта правительства були дуже оухїи и безбарвнїи.

(*Будова желѣзницц Мункачъ - Стрий*) немає церковекъ скоро зачатоса. — Предложена для Рады державной и союму угорского ще не готовїи, бо мала оказатися потреба вытѣчати нову трасу, а работы въ томъ направлено ще не готовїи.

(*Справа урегулованя желѣзниццъ воробѣтъ*) на Дунаю, котрою на подставѣ трактату берлинского мала занятїа монархїи австрийско-угорска, наткнулася була на трудности формальной компетенциї межи Австріею а Угорщиною. Якъ змѣняють инспираной газетѣ, трудности тотїи збостали вже уоуеннїи и на послѣднїи волюнтарїи радѣ минїстерствъ прїйшло до совершенного порозумѣнїа между обема правительствами.

(*Во справѣ системизованя сундентѣвъ въ Далматїи*) внесено до правительства петицию, заосмотрену подїисами 740 сундентѣвъ школъ середнїихъ зъ всехъ краївъ. Петицты жадаютъ выданя закона, котрийбы зачислїи сундентѣвъ до певнои классы ранги, ели зложатъ учительскїи пошты и мають якїсь часть службъ. — Петициі жадаетъ крѣмъ того, чтобы право установляваня сундентѣвъ придогтовало не дирекциї, а въ краєвымъ властямъ въ загалѣ, але министерству просвѣты. — Петицию, котру конкомитовало дуже много властей школьныхъ, вручивъ министрови одинъ сундентъ. Вр. Конрадъ мавъ делегата прї-

няти дуже прївѣтно, хочъ вказавъ на гдеткїи трудности, стоячїи на перешкодѣ зреализованю жаданъ петициі. — Справа, порушеня въ петициі сундентѣвъ, має прїйти подѣ обравды рады державной, а посоль Лянбахеръ, до котрого депутация удавалася, прїобрѣцаєтъ поднести еи въ палатѣ послѣвъ и сподѣваєса, що знаиде досытъ послѣвъ, котріи еи будуть поспралаи.

(*Регуляція границъ*) межи Угорщиною а Хорватїею взглядо межи комитатами Зала Варадинъ и Керашъ має поѣла информациї вѣденийскыхъ газетъ рѣшитїя небавомъ наконецно. — Переговоры въ той справѣ межи угорскимъ правительствомъ а Хорватїею вже уконченїи, а обѣ стороны поробили вже навѣтъ прїготовленя, чтобы взытїа до дефинитивной регуляциі.

ЗАГРАНИЦА.

Нѣмеччина. Палата пруска розпочала вже наравды надъ предложениемъ церковнымъ. Минїстеръ для справъ вѣросповіданя заявивъ, что правительство вноєситъ сей проектъ, думаетъ а треваломъ полагоджено незгоды межи державою а церковно. — Партїя нѣмецкихъ либеральнѣвъ цѣлкомъ розвѣдана. Провѣдникъ еи, пос. Беннингенъ по довгой конференциі съ кн. Бисмаркомъ уважавъ за отповѣдне зложити мандатъ посольскїи и ухилитїа цѣлкомъ отъ публичного житїа. Нема также згоды въ партїи что до того, яке становїще мають либералы заняты въ справѣ проекту церковной и администраціонной уставы.

Франція. Министертво майже що дня отбуває наравды надъ сиравою тонкинскою. На послѣднїи наравдѣ зъ дня 8 червня заявивъ минїстеръ справъ заграничныхъ, что губернаторъ Кохинкнїи выслаєвъ въ помощъ Французамъ до Ганоя компанїю пѣхоты, маринарїа и одну горску батарею. Сила французского войска въ Ганоя выноєситъ теперь 1500 людей. Силами анамскими доводитъ князь Свангъ, братъ цесаря анамского. Яке становїще Хинъ займають въ той справѣ, чи зброятѣ, чи нѣ, сего не мѣгъ минїстеръ сказати на певно; зъ одной стороны донесла ему, що въ лїманѣ Червоной рѣки регулярнїи войска хиньскїи ожидають прїгодной хвилѣ до нападу, а конзуль французскїи зъ Кантоны телеграфує, що Хинцѣ не готовлятѣся до войнїи.

Туреччина. Комїсиа реформъ выпрацовала вже рефератъ, котрый має бути предложений до санкциі султанови. Она пропонує реформы въ дусѣ администраціонной децентрализациі. Въ Армїнїи люднѣсть мѣсцова має бути приушена до участїи въ правительствѣ. На повѣзостровѣ балканьскѣмъ розгорѣла нова война. Альбанцѣ боятѣся съ Турками. Горняки розбили кѣлька отдѣловъ турецкихъ, котріи ишли до Альбанїи, чтобы окрѣпити войска, что стоятъ по альбаньскихъ крѣпостяхъ. Правительство турецке дождавшїи о томъ, посылало значну силу подѣ проводомъ Мустафы-паша. Мустава стрѣтївъ однакъ великїи опѣръ горняковъ. Причиною ихъ повстанїа має бути лиха господарка турецка и та постановя берлинского трактату, котрою прилучаетъ часть Альбанїи противъ волѣ тамошнїихъ племенъ до Черногоры. Альбанцѣ говорятъ явю: "Альбанїа для Альбанїи". Турки однакъ не числятѣся съ тымъ голосами и поступаютъ собѣ дальше въ способѣ терроризуциі, такъ, що зъ того готово выити велике лиха.

НОВИНКИ.

— **Децентрализациа желѣзницц.** Въ львовскѣмъ телеграмѣ зъ 10 с. м. вѣденийскои газеты "Neue freie Presse" читаемъ, що "газеты рускїи заховуютъ въ справѣ децентрализациі галицкихъ желѣзницц коносеквентно молчанье". Донесенье о стѣлькой не вѣрне, що мы кѣлька разѣвъ згадували о децентрализациі (на пр. въ передислѣднѣмъ ч. "Дѣла"), а вже въ 43-ѣмъ ч. нашои часописи (въ вѣтуншїи статїи) мы рѣшучо за децентрализацию освѣдчилиєса. Мы розумѣемъ дуже добре все користи чи то розширїюваня автономїи краєвой въ загалѣ, чи децентрализациі зараду правительственнѣхъ желѣзницц; мы съ удволеньемъ занотуемъ (въ 58-ѣмъ ч.) заявленье п. намѣстника, что децентрализациа отанесъ небавомъ фактомъ. Шоже, коли намъ мовомѣвъ терпне сердце, згадуючи о справахъ краєвыхъ... Мы-жѣ отъ давна привыкли, що голосъ нашои часописи, голосъ русской прасы, о стѣлькой узгладнїюются, о скѣлько можна ихъ вызыскати противъ Русинѣвъ. "За naszą i waszą autonomię" выразилосъ недавно одна польска часопис; що-же, коли мы вже зрѣбили ажъ надто сумнїи дождѣвъ отъ иншїихъ окликѣмъ Поляковъ — "za naszą i waszą wolność". Предѣ-жѣ Русинѣвъ все и всюды систематично усювають отѣ спѣвѣудѣлу въ рѣшене всехъ важнѣйшихъ справъ, а крѣмъ того бачимо неразъ, що "користею краю" покрываються зовсѣмъ некраевїи "гешефты". Користи децентрализациі такъ очевиднїи, что о нихъ и говорити годѣ. Але ктѣжь се у насъ тягне все користи зъ автономїи, зъ пооблещиваня самостїйности нашего краю, — кто надѣжуваясь всегда сеп автономїи въ нашу некористь?!

— **О о. Титѣ Ковальськѣмъ,** выбраномѣ посломъ до союму зъ болышихъ пооблостей въ жовковскѣмъ, доносѣтъ польскїи часописи, что онъ дово не хотѣтъ згодитїся на поставленье своей кандидатуры. Коляжь вконецъ згодився, то затерѣвъ при томъ выразно, что не думаетъ уважатиєса яко посоль зъ болышихъ пооблостей, але буде уважати своей выборъ яко змаганье поправленя въ части кривды, заподѣяной Русинамъ при выборѣ зъ меншихъ пооблостей, и что где-лишь буде сего wymagaти интересъ меншихъ пообдательствъ або Русинѣвъ,

буде выступати противъ польской болышости союмовой; лишь подѣ тымъ условїями прїиме мандатъ.

— **Зъ Стрия пишуть намъ:** Представлена ту вчера руско-народнымъ театромъ первїи разѣ опера "Олеся" дѣзнала великого повожденя. Присутного на представленю автора либретта и музыки, о. Порфирїа Важаньского, выкликувано по кождѣмъ актѣ, а п-но Попелету обычаено цѣтми. Сегодѣя вечеромъ въ рускѣмъ касинѣ отбудеєа прѣвъ въ честь о. Важаньского. Загалъ Русинѣвъ дуже знтуэуализмованнїи. Въ субботу "Олеся" буде представлена по разѣ другїи.

— **Загалнїи зборѣ членѣвъ Читальнѣ въ Калуши** отбудеєа дня 18 л. с. м., на котрый Выдѣлъ запрошує всехъ членѣвъ Читальнѣ.

— **При выборѣ посоль зъ мѣста Львова** до союму голосувавъ д-ръ Смолька на проф. Вахнянина.

— **Gazeta Narodowa,** зѣбѣтна зъ своей клеветливости посушеною до денунциаторства, напала безпамятно въ вчерашнѣмъ числѣ на Русинѣвъ, выдавшихъ зывѣвъ Русинѣвъ на народне вѣче во Львовѣ. Особливо не може Gaz. Nar. дарувати Русинамъ, что они кажуть: "намъ на союмъ спускатиєса не можна; треба намъ радиєи собѣ поза соймомъ". — To bunt! — декретує Gaz. Narodowa, — и удержує, что противъ парламенту не повинна бути нѣколы нѣяка агитацїа. Та я нѣеинтїици Gazet-y Nar. знайшла вже отправу въ нынѣшнѣмъ "Kurjer-у Lw.", котрый такъ еи въ томъ взглядѣ поучає: "Не будемо наводити фактѣвъ зъ исторїи Англии, Франциі, Италиі, Нѣмеччины и т. д., освѣдчающїи о агитацїяхъ противъ парламенту, але запытуємо "Gazet-y Nar.", чи взылабы за зло Полякамъ познаньскимъ, колибы они мимо союму прускаго и поза соймомъ прускимъ скликували вѣча для прайѣвъ надъ своею долею? Якои мѣры хочешъ для себе, такую мѣрѣ другимъ, — какѣ конституциі, выша понадъ все "грудрехты и патенты".

— **"Czas"**, оговорюючи въ вступнѣи статїи поминацїю д-ра Зыбликевича маршалакъ галицкои союму, говоритъ о выраженїи черезъ сю номинацию прїхильности монарха для якогось польского краю, польского народа... Мы вже такъ правыкли до вытертого чолася сеп честной газетѣ, что не можемъ навѣтъ сердитїся за се. Константуємъ лишь сеп дуже характеристичнїи фактъ.

— **Архим. Кароль Людвигъ** мавъ вступити, повертаючи зъ Москвы зѣ коронациі, до Кракова. Поляки приладнїиєса були вже прїимити его дуже торжественно, на противъ него выѣхали: п. намѣстника, маршалакъ и пр. — Тажъ въ польскихъ кружкахъ досе ще на серїю дискутуєса зѣбѣтна мрѣя о "секундогенитурѣ"... Тымчасомъ повѣявъ вѣтеръ, — а архим. Кароль Людвигъ поѣхавъ виростъ до Вѣдїа.

— **Выдѣлъ краєвой давъ** вже комитетови для обходу ювляєю Собеского 1000 зр. завдатку. Прївинциалъ оо. Васильянь, о. Сарницїи, завѣдомивъ комитетъ, что воѣ монастырѣ васильяньскїи въ Галичнїи будутъ обходати ювилей Собеского. Комитетъ — якъ доносѣтъ до "Reform-y" — прїняєвъ тоє заявленье о. Сарницкогося зѣ энтуэизмомъ до вѣдомости.

— **Соціальнїи Выдѣлѣ** филїи товариств. им. Качковского доносѣтъ намъ, что сума збрана досе на особнїи дѣмѣ, въ котрымъ бы мѣстїиєса могла канцеларїя филїи, саяна на загалнїи зборѣ, отчиты, вечерки, читальня, краєвица, — дѣшла вже до высоты 700 зр. Мимо всекыхъ трудностей (п. к. намѣстничтво отмовило прїзволу на збиранье складокъ и пр.), заходився згаданнїи Выдѣлѣ усильно около сеп справы, порученои ему ухвалю минушорѣчныхъ загалнїихъ зборѣвъ (на внесенье п. Семена Ващука). — Предкладаючи поименнїи списѣ жертводатѣлѣвъ (зѣ послѣднего року), має честь згаданнїи Выдѣлѣ зложити всемъ имъ прилюдне спасїи Богъ, а также подати до вѣдомости ВП. нашои публики, что каждая и найменша на повишшу чѣлу удѣлена жертва, буде для вѣчной памяти потомности записана въ особнїи книгѣ. Давбы Богъ, чтобы вже небавомъ въ кождѣмъ нашѣмъ повѣтъ были рускїи товариства и мали власне помѣщенье, чтобы по всехъ рускихъ повѣтахъ подїянїиєса такїи тверднїи морального и матерїального доброты нашего народа. — Выказъ жертвъ: о. Е. Левицкїи зѣ Тартакова 57 зр.; п. О. Геринювичъ зѣ Сокаля 25 зр.; п. Д. Барышъ зѣ Конотовъ 1 зр.; Н. Н. зѣ Сокаля 6 зр.; Н. Н. зѣ Угринова 3 зр. 84 кр.; Н. Н. зѣ Конотовъ 6 зр. 60 кр.; о. Е. Гриневецкїи зѣ Кулькова 5 зр.; о. М. Миколаевичъ зѣ Скоморохъ 10 зр.; п. З. Климочко зѣ Корина 2 зр.; п. А. Малюца зѣ Осердова 10 зр.; п. С. Ващука зѣ Нимичъ 10 зр.; п. И. Тиновникъ зѣ Нимичъ 1 зр.; п. Д. Пирѣгъ зѣ Нюимчъ 5 зр.; п. Г. Ярмола зѣ Тартакова 5 зр.; п. И. Калишь зѣ Боратина 10 зр.; п. И. Павлюкъ зѣ Роздлавова 5 зр.; о. Л. Яремкевичъ зѣ Волицѣ комарево 5 зр.; п. Д. Лозиньскїи зѣ Вол. ком. 5 зр.; о. Я. Корчинскїи зѣ Торрокъ 10 зр.; о. деканъ I. Якобъ зѣ Стенянина 5 зр.; п. Петро Гудько зѣ Завишия 1 зр.; п. Р. Лоза зѣ Завишиѣ 1 зр.; п. Т. Теренько зѣ Острова 11 зр. — Разомъ 200 зр. 44 кр.

— **Въ Гнильчѣ,** коло Завадова, завязалоса дня 20 цѣвгня читальня. На прошенье выдѣлу читальнѣ подаровало товариство "Просвѣта" читальнїи 63 книжочекъ своего выданя. Рѣвножь причинилосъ до пооблещиваня библиотеки читальнѣ о. Юанъ Клосевичъ и писарь п. Стефанъ Калакура. Читальня не числитъ вправдѣ богато членѣвъ, але все, что вписалося, ходятъ охотно что недѣлѣ и свѣта, читають газеты и выпожичають собѣ до дому книжки.

— **Зъ Бѣбри пишуть намъ:** Яко маленьку иллюстрацию до нашихъ порядковъ доносѣтъ ось-якїи нещастной випадокъ: Въ понедѣлокъ 4 л. червня надѣбгла до Бѣбри собака въ найвышнѣмъ оте-

пени скажена, перебігти села Товщів, Буків і Підманастір. В Бобрці покалічили 15 людей і кільканадцять собак і побігли до колонії Ерндорф, где тоже покушала кількоро людей. З'ї їми вернула через Бобрку до Стрільок, кидаючись на всіх по дорозі, а другого дня знов знайшлася в Бобрці і покушала еще двоє дітей... Супротив такого нещастя пытаємь п. к. власть, где поділися членни жандармы и отражъ скарбова, що дали такъ довогъ бошувати злочастному гостеві ?

— 00. Цегельскій зъ Камієни струм. и Красицкій зъ Дернова надіслали намъ спростованье замѣтовъ п. Ал. Грыневцекого, адъюнкта суд. в Буску и кандидата на посла, учиненихъ черезъ него обомъ симъ Всеч. отціамъ вь статіи „Надіслане“ вь ч. 56 нашого часописи. Замѣтимо напередѣ отъ себе, що мы отъ разу застереглиши передъ содержаниемъ дописи п. Грыневцекого, додаючи отъ себе замѣтку, що за содержание еи не беремъ на себе нїякои отвѣтчиности, — а умѣтити еи уважали мы потребніи зъ уваги на особу дописувателя — руского кандидата на посла — и на важнѣсть справи, будучи того пересвѣдени, що зробимо лишь прислугу якъ для обохъ споричихъ сторѣнъ, такъ и для загальнои справи народнои, ели дамо случайнѣсть обомъ сторонамъ высказатис о такъ важнои рѣчи, якъ упадокъ руского кандидата. Теперъ съ охотою даемъ голосъ другои сторѣи. О. Цегельскій замѣчае, що отъ „нарочно для того зарядивъ отпаву богослуженя вь день wyboru вь новои мѣской церквѣ и завѣзавъ свѣтлѣвѣ збрати по можности всѣхъ выборцѣвъ, — чтобы повліати на нихъ вишнимъ блескомъ торжественного богослуженя. И сирадѣ, кто бувъ на службѣ божей, мусять признати, що майже всѣ выборцѣ явилися и вынесли зъ богослуженя найкрасше враженье. Противножъ, зъ досвѣду знаю, що вь старѣи, передмѣской, заслонои церквѣ при давнѣишихъ выборахъ явлалася при богослуженю ледво десятя часть выборцѣвъ, — прочіи шли до костела, яко до близшого мѣста, або оставали вь мѣстѣ. Но допустѣмъ, що лучше бубоды для выбору отпавити богослуженье вь старѣи церквѣ зъ причины, що п. Грын. хотѣвъ промовити. То пытаю, кто мѣгъ отгадати, що п. Грын. доперва повѣ годины передъ выборомъ скоче промовляти? Нехайбъ бувъ лично зо мною порозумѣвсь або билетикъ написавъ: „зарядѣтъ богослуженье вь старѣи церквѣ, бо я хочу промовити до выборцѣвъ“. Отъ того не учинивъ. Вишу за свои упадокъ нехай п. Грын. припише самому собѣ и своимъ товаришамъ зъ свѣтскои интеллигенци. Чому п. кандидатъ не представился выборцамъ вь Олеску и Каменцѣ и не заявивъ имъ свого политичного вѣроисповѣданя, якъ се учинили ш. Романчукъ, Лининскій, Вахнянинъ, и др. Чому заступникъ презеса каменецкои рады повѣтовои, великій прихильникъ п. Грын—ого, не зволивъ и однимъ словомъ загрѣти выборцѣвъ и чому выбранны старостою до комисии выборомъ, не явился? Заслуга за тыхъ 84 голосѣвъ, якъ получивъ п. Грын., належить патриотичному нашему духовенству, котре лично при выборахъ явилося и своимъ вилывомъ ихъ позыскало. Нехай бы була и свѣтка интеллигенци дѣлала, не заклада ла рукъ, а потѣмъ звалоунала все на наше съясненство...“ — О. Красицкій отвѣдае: „Пше п. Грын., будьтобы я вь церквѣ подносивъ свои заслуги для державы, церкви и народа. П. Грын. мои промовы вь церквѣ або не понявъ, або нарочно сказавъ неправду, бо я о моихъ заслугахъ не спѣмювъ нї словомъ, бо нїякихъ заслугъ собѣ не приписую и самъ себе вь той способѣ на смѣхъ я не выставляю. Я оказавъ, що знаю народъ, его нужду не зъ конверзации вь салонахъ, не зъ самыхъ книжокъ, але зъ практики щоденного допголѣтного житя; а сказавъ я то обдумано на то, чтобы тымъ задокументувати, що кандидатуру п. Грын—ого уважавъ отвѣтною для народа, — и тымъ рѣвно якъ и моимъ голосомъ данымъ на него, я за него вь певнои мѣрѣ запоручився. За п. Грын—имъ вь томъ самѣмъ змыселѣ я промовлявъ и на ринку передъ п. к. старостомъ. Нѣкто, думаю, а тымъ менше п. Грын—ій не мѣгъ мати претензию, чтобы я, не варажаючись на бесомыслину колізию съ законами, державъ чисто-политичну рѣчь и указывавъ на п. Грын—ого яко на кандидата — вь церквѣ. Поняли хорошо мою рѣчь наши противники, заявляючи по выборахъ, що „i rzębowienie ks. Krasiickiego nie pomogło“. Но и трудно було помогчи, коли зъ самого Буска, мѣсто пробуваня кандидата, впадо на него — якъ менѣ здасеь — всего лишь 2 голосѣ.“ [*] О. Красицкій вь своѣи спростованю боронить такожъ отъ себе о. Цегельского. Понеже однакъ самъ о. Цег. приславъ намъ свое основне спростованье, — то очевидно бубоды злишнимъ мѣстити тую саму рѣчь два разы. *Ред.]*

— 00. Цегельскій зъ Камієни струм. и Красицкій зъ Дернова надіслали намъ спростованье замѣтовъ п. Ал. Грыневцекого, адъюнкта суд. в Буску и кандидата на посла, учиненихъ черезъ него обомъ симъ Всеч. отціамъ вь статіи „Надіслане“ вь ч. 56 нашого часописи. Замѣтимо напередѣ отъ себе, що мы отъ разу застереглиши передъ содержаниемъ дописи п. Грыневцекого, додаючи отъ себе замѣтку, що за содержание еи не беремъ на себе нїякои отвѣтчиности, — а умѣтити еи уважали мы потребніи зъ уваги на особу дописувателя — руского кандидата на посла — и на важнѣсть справи, будучи того пересвѣдени, що зробимо лишь прислугу якъ для обохъ споричихъ сторѣнъ, такъ и для загальнои справи народнои, ели дамо случайнѣсть обомъ сторонамъ высказатис о такъ важнои рѣчи, якъ упадокъ руского кандидата. Теперъ съ охотою даемъ голосъ другои сторѣи. О. Цегельскій замѣчае, що отъ „нарочно для того зарядивъ отпаву богослуженя вь день выбору вь новои мѣской церквѣ и завѣзавъ свѣтлѣвѣ збрати по можности всѣхъ выборцѣвъ, — чтобы повліати на нихъ вишнимъ блескомъ торжественного богослуженя. И сирадѣ, кто бувъ на службѣ божей, мусять признати, що майже всѣ выборцѣ явилися и вынесли зъ богослуженя найкрасше враженье. Противножъ, зъ досвѣду знаю, що вь старѣи, передмѣской, заслонои церквѣ при давнѣишихъ выборахъ явлалася при богослуженю ледво десятя часть выборцѣвъ, — прочіи шли до костела, яко до близшого мѣста, або оставали вь мѣстѣ. Но допустѣмъ, що лучше бубоды для выбору отпавити богослуженье вь старѣи церквѣ зъ причины, що п. Грын. хотѣвъ промовити. То пытаю, кто мѣгъ отгадати, що п. Грын. доперва повѣ годины передъ выборомъ скоче промовляти? Нехайбъ бувъ лично зо мною порозумѣвсь або билетикъ написавъ: „зарядѣтъ богослуженье вь старѣи церквѣ, бо я хочу промовити до выборцѣвъ“. Отъ того не учинивъ. Вишу за свои упадокъ нехай п. Грын. припише самому собѣ и своимъ товаришамъ зъ свѣтскои интеллигенци. Чому п. кандидатъ не представился выборцамъ вь Олеску и Каменцѣ и не заявивъ имъ свого политичного вѣроисповѣданя, якъ се учинили ш. Романчукъ, Лининскій, Вахнянинъ, и др. Чому заступникъ презеса каменецкои рады повѣтовои, великій прихильникъ п. Грын—ого, не зволивъ и однимъ словомъ загрѣти выборцѣвъ и чому выбранны старостою до комисии выборомъ, не явился? Заслуга за тыхъ 84 голосѣвъ, якъ получивъ п. Грын., належить патриотичному нашему духовенству, котре лично при выборахъ явилося и своимъ вилывомъ ихъ позыскало. Нехай бы була и свѣтка интеллигенци дѣлала, не заклада ла рукъ, а потѣмъ звалоунала все на наше съясненство...“ — О. Красицкій отвѣдае: „Пше п. Грын., будьтобы я вь церквѣ подносивъ свои заслуги для державы, церкви и народа. П. Грын. мои промовы вь церквѣ або не понявъ, або нарочно сказавъ неправду, бо я о моихъ заслугахъ не спѣмювъ нї словомъ, бо нїякихъ заслугъ собѣ не приписую и самъ себе вь той способѣ на смѣхъ я не выставляю. Я оказавъ, що знаю народъ, его нужду не зъ конверзации вь салонахъ, не зъ самыхъ книжокъ, але зъ практики щоденного допголѣтного житя; а сказавъ я то обдумано на то, чтобы тымъ задокументувати, що кандидатуру п. Грын—ого уважавъ отвѣтною для народа, — и тымъ рѣвно якъ и моимъ голосомъ данымъ на него, я за него вь певнои мѣрѣ запоручився. За п. Грын—имъ вь томъ самѣмъ змыселѣ я промовлявъ и на ринку передъ п. к. старостомъ. Нѣкто, думаю, а тымъ менше п. Грын—ій не мѣгъ мати претензию, чтобы я, не варажаючись на бесомыслину колізию съ законами, державъ чисто-политичну рѣчь и указывавъ на п. Грын—ого яко на кандидата — вь церквѣ. Поняли хорошо мою рѣчь наши противники, заявляючи по выборахъ, що „i rzębowienie ks. Krasiickiego nie pomogło“. Но и трудно було помогчи, коли зъ самого Буска, мѣсто пробуваня кандидата, впадо на него — якъ менѣ здасеь — всего лишь 2 голосѣ.“ [*] О. Красицкій вь своѣи спростованю боронить такожъ отъ себе о. Цегельского. Понеже однакъ самъ о. Цег. приславъ намъ свое основне спростованье, — то очевидно бубоды злишнимъ мѣстити тую саму рѣчь два разы. *Ред.]*

— **Выстава образѣвъ.** Вь сали Frohsinn вь готелю Жоржа выставлені отъ тиждня три образы молодого краковского маляра, ученика Матейкого, Яцка Мальчевского: „Смерть выгнаника“, „Относичнокъ каторжныхъ“ и „Ангелли“. Всѣ три образы подѣ взглядомъ композици, выкѣнченя и красокъ представляются дуже хорошо и вражуютъ обсерватору великою природностю. Побѣди картинъ Мальчевского выставлені еше два удачнй портреты Грабовского и одна аквареля Коусака.

— **Стрейкъ голодовий вь вазници.** Соціалысты, за суджой вь недавномъ процесѣ и отсиждуючю кару вь арештахъ суду повѣтового, запретеотували противъ дуже лихого та нездорового корму и вѣхнихъ мѣли, а коли ихъ протесту не выслухаю, рѣшились не пріймати корму. Отъ кількохъ днѣвъ нїчого не ѣли. Якъ полагодивъ тую справу

президентъ суду краевского, — о томъ не находимъ доси нїгде звѣстки.

— **Погорѣлцямъ Руского-села вь повѣтѣ березѣвскомѣ удиливъ цѣсаръ 400 зр. запомоги.** Дня 4 червня по отпавленомъ богослуженю за довге шанованье для нашего монарха роздѣлено ті грошѣ вь присутности гр. к. уряду парохіального, громадского и шкѣльного межи 15 погорѣлцѣвъ по кнѣтѣ отъ 37—15 зр. (Надѣсланого намъ поименовоу выказу не можемъ задля недостатѣ мѣста мѣстити, констатуемъ лишь, що всѣ 400 зр., зѣстали отвѣтно роздѣлені.) Погорѣлцѣ складаютъ за такъ щедрій дарѣ С. Вел. цѣсареви наиширѣйшу подяку.

— **Выдѣлъ „Кружка правничѣвъ“** (при „Акад. Братствѣ“) вызвае всѣхъ товаришѣвъ, котрі выжичили зъ библиотеки кружка книжки, чтобы ихъ звернули найдалше до 1 липня — подѣ загрозою отказаня имъ видиматы черезъ декана правничого факультету. За выдѣлъ: *Конст. Левичкій*, голова; *В. Зубрицкій*, библиотекаръ.

— **(Дробнй вѣсти.)** Пѣ Амелія Каминьска, дочка станиславѣвского посла, выступила передъ тиждемъ съ концертномъ вь Букарештѣ и удостоилася якъ найкрасшого прията отъ Ромуновъ. — Ганделесъ льѣвѣскій подало до намѣстничества рекурсъ противъ рѣшеню рады мѣста Львова, чтобы каждый ганделесъ постарався о книжку лиценциюу и все еи мавъ при собѣ.

Вѣсти епархіальнй.
Зъ АЕпархіи Льѣвѣвской.

Именованя: 1) Мѣстодеканомъ калускимъ именованый о. Юсифъ Коблянскій парохъ вь Подѣбркахъ; 2) мѣстодеканомъ товмацкимъ именованый о. Иоанъ Партыцкій, парохъ вь Торговици.

Отпущку для поратования здоровья получили оо.: 1) І. Юзычинскій зъ Боринич на 2 мѣсяцѣ; 2) І. Билинскій зъ Баворова на 3 нед.; 3) Филиппъ Голвиный зъ Коцюбинецъ на 1 мѣс.

Декретъ на сотрудника вь Юнашковѣ съ правомъ управленя получивъ о. Юс. Цегельскій. *Введеній вь завѣдательство Дрыщева о. Ром. Крыжановскій.*

Президіа намѣстничества годится на каноничну инстиутцию о. Вас. Винницкого на пароха вь Залесцахъ.

Митрополича консисторія вставалася о zgodу на кан. инстиутцию оо. 1) Конст. Манастырского на пароха вь Петляковцахъ и 2) Ник. Яновича на пароха вь Кальномѣ.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

Лука Пришляевичъ, учитель и директоръ школы вь Городку умеръ вь 76 р. житя, а вь 55 учительства. Бувъ се щирый, твердый Русинъ, правдивый добродѣй убогихъ, а особливо молодѣжи. Зъ невеликого свого маютку записавъ 1000 зр. на стипендию своего имени. Глубокой загальнй жаль лишивъ по собѣ. Вѣчна ему память!

Господарство и Торговля.

— **Станъ заставѣвъ вь вѣхѣидній Галичинѣ.** (Пѣсля справоздана товариства господарского.) Доцѣ, студенй зливы при змѣнѣномѣ вѣтрѣ тревали до 24 л. мал; потѣмъ наступила посуха и эле вилы нула гдесуду на ярипу. Дня 16 мая улавъ градъ вь Борщѣвскомѣ, а 21 мал коло Березова, але ту и тамъ нешкѣдний. Озимину особливо вь Перемыскомѣ, Жовковскомѣ, Збараскомѣ и на Подѣлю переорювали. Пшеница поправляеся и при погодѣ може бути добра на зерно; жито арѣдло и мабутъ не поправится. Пшениця ранна хороша вь skol. Сѣнявы, Вирчѣ, Хирова, Роздолу, Галича и вь Коломыйскомѣ; — впроцѣмъ середна. Зовсѣмъ лиха вь Збараскомѣ, коло Куликова, Бучача, Будзанова, Чорткова и Городенки. Жито добре, лишь дуже рано обьяне; позне або цѣлкомъ эле або переоране на ячмѣи и гречку; на низинахъ вымокло. Рѣпа къ всюда злый, лишь мѣсцами на Покутю уиде. Ярины дуже обѣзнилися; вчаснй не эле выглядуютъ и естѣ надѣя на урожай. Ячмѣи всюда гарный, а бодай середний. Овесъ выглядаетъ не эле. Выка добре пошходила. Вараболло и кокорудзу доперва посаждено. Ко и нушина вь многихъ мѣстоахъ вымерзала и выгнула, прим. вь Збараскомѣ; хороша вь Святоцкомѣ коло Дубецка, Вирчи, вь Золочѣвскомѣ, на Покутю коло Ланчина, Надвѣрнѣи и Делятыня; впроцѣмъ середна або зла, а на Подѣлю дуже зла. Ленъ и конопля сходятъ гарно. Хмѣль вѣще добрый урожай. Сады цвилы дуже щедро и мимо богато хрущѣвъ можна сподѣватись богатоу урожаю. Робѣтн и къ всюда дорожшй, якъ тамтыхъ рокѣвъ; найдешевшй коло Судовои Вишнѣ.

— **На могилу Т. Шевченна** прислали: панѣ Гонората Максимовичъ вь Сокали 50 кр., п. И. Волосянскій во Львовѣ 50 кр.

— **На стипендию им. Шевченна** п. Ив. Волосянскій во Львовѣ 50 кр.

— **На словарь Е. Желеховского** приславъ п. І. Галиничакъ, вижнйрѣжь желѣзничѣ вь Живци 3 зр.

— **Для бѣдныхъ учениковъ** рускои гимнази приславъ о. Барусевичъ 15 зр., узбранихъ вь праздникъ перенесеня мощей св. Николая вь монастырѣ крѣховскомѣ, а о. Бѣлянскій зъ Боржѣ 1 зр. — Дякуемъ щиро за щирй дары. — *В. И.*

— **На церковь вь Островѣ** (подѣ Перемышлемѣ) жертвовали: вь архіеп. льѣвѣвской: 1) о. Юс. Ган-

кевичъ зъ Пнѣвѣ 3 зр. 40 кр., 2) о. Тома Ступицкій зъ Туглука 3 зр., 3) о. Мих. Валкевичъ зъ Баличѣ подорожныхъ 1 зр., отъ прихожанъ 2 зр., 4) Братство тверезости зъ Карлова 2 зр. Зъ еп. перемыскои: 1) о. Мих. Ковшевичъ, сотр. зъ Ульѣвѣкка, отъ себе и прихожанъ 6 зр., 2) о. Инок. Козаневичъ зъ Валавы 6 зр. 70 кр., 3) о. Филим. Подольнѣскій зъ Высоцка 4 зр., 4) о. Ант. Мокрицкій зъ Плазова 2 зр. 70 кр. — За ті жертвы складаю вь имени св. перви ширѣсердечну подяку и велике Спаси Бѣгъ! — *Иліа Олексинъ*, душпастирь вь Островѣ, послѣдна почта Перемышль.

Подяка

сердечнымъ моимъ братьямъ Тысьменичанамъ!

Заняте переносинами, а ще бѣльше сумнй домашній мой отношеня не позволили менѣ, сердечнй брата вынередити Васѣ вь ширѣмѣ прощальномѣ словѣ. Не Вы менѣ, но я Вамъ виннеъ зъ глубины влччного сердца подяку! Кажете: я заслужився коло Васѣ. Чимъ? спытаюся. Чи може тымъ, що робивъ то, що наказуе каждому Русинови честь и совѣсти обовязокъ. Нѣ, брата, не вчивъ я Васѣ Русь любити, бо та любовь мѣжъ Вами якъ скарбъ свѣтлой минувшости, якъ заповетъ щасливоу долѣ та передѣвѣмъ якъ проводи зѣрка до осягненя гараздю вь будучности, все Вамъ любовь ся була дорога! Но теперъ, послушайте брата мой, думкою и духомъ рѣднй, для чего и за що я Вамъ йму дяковати! Передѣвѣмъ „Спаси Бѣгъ“ Вамъ за тую любовь Вашу до мене, за вѣру, котрою Вы мѣрили мои намѣры, котрымъ еи Богу, не збувало на доброй воли! Спаси Бѣгъ за то спѣвчутье, котрымъ улегшили менѣ хвѣиъ гѣркого гора! До Васѣ, брата сердечнй позволте що отзовусь словами давнои пѣснѣ:

„Благо намъ буде все споминати,
Якъ есьмо разомъ съ собою жили!“

Така моя Вамъ подяка; бѣльше сказати я не вь силѣ. Всевышнй, шо вь сердце читае думки тамъ чувствомъ влччи вписанй, выслушае молитвы щирои и пѣшле Вамъ все добро. Прощайте — щирйи Вамъ до скону

Ом. Глѣбовицкій.

„МЕРТВЙ ДУШѢ“
гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портретомъ автора и „Словомъ отъ Издавничтва“ (278 сторѣнъ великои 8-ки).
Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.
Дѣстати можна вь администраци „Дѣла“ и вь книгарни Ставропигійской.

Першй вь краю черезъ цѣс. кор. Намѣстничтво концесіонованый и черезъ Высоку Раду лѣкарску науково справдженый

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧНИЧІИ
КУМЫСОМЪ НАТУРАЛЬНЫМЪ
вь Ярославѣ, вь Галичинѣ
зѣоставъ вже отвореный для ужитку П. Т. Публичности!

Кумысъ натуральнй отъ непамятныхъ лѣтъ черезъ Татаръ ажъ доси приспособлюваннй, вироблюеъ подѣ окомъ ознакомленого спеціалыста-Татарина такожъ зъ чистого кобыляного молока, безъ нїякихъ домышекъ рѣжныхъ выгрѣденій, — естѣ отже нестерилоу **скуточнѣйшимъ** отъ кумысу шугного.

Кумысъ натуральнй бубае поручуваннй черезъ **всѣ выдѣлы медичий** яко **едино радикальне лѣчниче средство противъ СУХОТЬ ЛЕГКИХЪ**; надѣо лѣчитъ недовроновѣсть, безсоннѣсть, роздраженя нервовй, вынадѣнѣе силъ, кашель, хрыпку, очищуе кровъ и отживляе цѣлыи организмъ.

Зѣ взглядовъ гигиеничныхъ отъ давныхъ лѣтъ зѣвѣстна тая мѣспевѣсть яко прѣбѣжше передъ хворобами епидемичными

Вь мѣстѣ естѣ постояннй театръ аматорскій, читальня, музыка, добра реставраци, билартъ, лѣжки, еквижажѣ, зимнй купелѣ вь Свѣи и т. д., надѣо дешевѣ и выгѣднй мешкави приватнй и 6 лѣкарѣвъ **ордиуючихъ**.

Головнй складъ кумысу знаходится вь аптицѣ **В. П. Рома** вь Ярославѣ.

Сезонъ отвореннй **до 15 вересня**. Часть лѣченя естѣ 6 тыждѣвъ. (3—12)

Брошурки, цѣнникъ и всѣкй поясненя высылаютъ на жадане gratis. Поручаеся ласкаво замовлювати експедицию кумысу и мешкави.

М. Лойовскій,
властьитель закладу лѣчничого кумысомъ натуральнымъ вь Ярославѣ.

„КІЕВСКАЯ СТАРИНА“,
ЩОМѢСЯЧНЙ ИСТОРИЧНЙ ЖУРНАЛЪ
выходитъ вь Кіевѣ вже **2-йй** рокъ,
при участи кружка кіевскихъ профессорѣвъ и другихъ ученыхъ подѣ редакцию **Ф. Г. Лебединцева**.

Предплатувати можна або впрѣсть вь редакци „К. Ст.“ Кіевъ, **Софійская площадь, А. Севастяновой**, або черезъ ред. „Дѣла“. — Предплата за цѣльи рокъ выносить 11 рубл. а черезъ ред. „Дѣла“ 14 зр. а. в.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ
Дрѣ Миронѣ Яюстѣ
бувшій лѣкаръ войскѣи
ОСВѢВЪ СЪ ДНЕМЪ 1 Л. ЧЕРВНЯ
вь Сокали.

ЗАЯВЛЕНЬЕ.
По причинѣ великого банкротства **фабрики зигарѣкѣвъ** **à la ville de Genève** вь Женевѣ, вь Швайцаріи, еволовъ можности дати наилучшй зигарѣкѣвы знаніи вь цѣльи свѣтъ, позвоши шачайности, чтобы прійти до такъ хорошего зигарѣкѣву Поруга на 10 лѣтъ.

Списъ зигарѣкѣвъ:
5000 циндрѣвъ, зигарѣкѣвы кишеньевѣхъ зъ наилучшого ерѣвѣного нїкля, регулѣваннй на минуту, перше 14 зр. теперъ лишь 5-25 зр. — дуже гантаня штука. Поруга за добрый хѣтъ на 10 лѣтъ
2325 аннерѣвъ съ 15 правдыными рубинами знаменитыи, регулѣваннй на секунды, перше 21 зр., теперъ 7-25 зр. Окладня дуже деликатна. Сѣребнй наизгравированнй. Поруга на 10 лѣтъ.
3650 ремонтурѣвъ зъ правдыного двократного выдѣта, накручуваннй безъ ключичѣвъ, съ дуже выкатною инклевой машинерію, найдешевшй и наилучшй зигарѣкѣвы вь свѣтъ, перше 14 зр., теперъ лишь 10-25 зр.
1000 аннерѣвъ зъ правдыного 13-хутового ерѣбла, пробованнй черезъ п. к. урядъ монетарнй, за 11 рубинѣвъ, дуже добре регулѣваннй. Перше 27 зр., теперъ 12-40 зр.
1400 правдыныхъ ремонтурѣвъ зъ правдыного 11-хутового ерѣбла, накручуваннй безъ ключичѣвъ, управилевана машинерія зъ правдыного нїкля, регулѣваннй на секунды, по нечуванюи еше цѣвъ, перше 35 зр., теперъ 16-50 зр.
4200 французскихъ будачихъ зигарѣкѣвъ столовыхъ, всѣ съ галасуочимъ апаратомъ, перше 12 зр., теперъ лишь 4-80 зр., дуже цѣннй для каждого родины, для каждого ремѣника. (6—1)

Каждѣ, хотѣлибы наименше замовленье закладуея точно вь сей часѣ. Треба якъ найкрасче замовляти. На доказъ, що сей аявѣ не мае вь цѣльи вѣжого обманства, обявуемося, скоро зигарѣкѣвы сподобаеться, пріймати ихъ назватъ а грошѣ звернути.

Ti. Schmejkal,
Wollzelle 33. Wien

„CONCORDIA“
Першй льѣвѣскій
закладъ похороннй
Ф. ОПУХЛЯКА
при пляцу Капитульнѣвъ, ч. 3.

Устроене похоронны, позаче отъ наискромнѣйшихъ ажъ до найбѣгнѣйшихъ для всѣхъ стаянѣвъ, а исполуючи съ зѣботноу совѣтетемъ нашнйршй порученя, откалаетъ мѣш труды оставшій роднцѣ.

Всѣкй при бѣры похороннй естѣ заветѣмъ вь якъ наибѣзпѣлнй выборѣ на складѣ.

Головнй складъ домышекъ металевыхъ герметичныхъ, шо до ести и тревалости незрѣваннхъ.

Домышки деревнй дубѣи, элитерованнй, имитации металевыхъ оббитй акашнѣтомъ и атлазомъ.

Складъ комоновѣвъ грѣбныхъ вѣщичѣвъ, зъ хихъ и робленыхъ цѣвъ вь вь гатѣмъ выборѣ, зарѣвно шарѣи бинды до вѣщичѣвъ, шовкѣи, атлазѣи и морѣи, съ написами и безъ написѣи.

Вѣщчѣ вь живыхъ цѣвъ вь коконѣ безъ рѣжничѣ поры рѣстъ найбѣгнѣйше.

Закладъ похороннй „CONCORDIA“ устроене такожъ комплетной похороннй на провинци. — Всѣкй замовляючя зъ провинци безъ рѣжничѣ естѣ вь день чи вь ноци выкоуре безъ проволоки. (1—7)

„CONCORDIA“

ОБРАЗКИ
на преміи для дѣтѣвъ
поручае

К. М. Вознякъ
во Львовѣ ул. Ормеьска ч. 1
(на противъ „Народноу Домѣ“)

сотка по 60 кр., 1 зр., 1 зр. 60 кр.
2 зр. 50 кр. и 3 зр.

(13—?) Такожъ

МОЛИТВЪСОСЛОВЫ для дѣтѣвъ по 15 кр.
„ вь бѣльшй 20 кр.
„ вь молодежй 30 кр.“

Молиत्वословы для молодежѣи оправнй вь подотно съ выдаткомъ „Нагорода шильности“ по 15 кр.

Молиत्वословы для народовѣи по 20 кр. штука.

При замовленяхъ образки выше 10 зр. бѣголюе естѣ. Съ почтеннемъ

К. М. Вознякъ